

ни отнѣса въ минало, съ което днешнитѣ котленци нѣматъ нищо общо. Това мнѣние се основава на обстоятелството, че едно отъ заселищата между Котелъ и Сливенъ носи каракачанско име: Катунѣца или Катунѣще (ср. с. Катунско-Конаре и Катунѣца въ станимашко; с. Катунѣцъ, ловешко). Каракачанитѣ сж едно и сжщо съ познатия подъ разни имена народъ: ромжни (власи, молдовани, куцовласи, аромжни, цинцари и т. н.) Фактътъ, че всички тия познати подъ общо име власи сж романизирани или поскоро недороманизирани туземци отъ Б. П-въ, личи най-вече въ Гърция, Македония и Бѣлгария. Каракачанитѣ не случайно се наричатъ намѣсти въ Бѣлгария — арнаути, защото подъ романизаторското давление на римлянитѣ подпаднаха и илирскитѣ албанци.

Лѣтно врѣме по сливенскитѣ планини се намира неосѣдло население нарѣчено власи, а по сливенски — каракачени. Тѣ носятъ разни имена споредъ чернитѣ имъ гуни, колчани и т. н.; названието гуна, гунка, въ Сливенъ е доста разпространено, като дебела, вълната материя. Горнитѣ каракачени, слизайки отъ сливенскитѣ планини за южна Тракия прѣзъ врѣмето между Георгѣовденъ (23 апр.) и Кръстовденъ (14 септ.), минаватъ прѣзъ самия Сливенъ съ натоварени коне. Не рѣдко тѣхни свадби сж ставали въ сливенскитѣ черкви. Нѣкои отъ тѣхъ говорятъ смѣсенъ влашки езикъ или пѣкъ смѣсенъ грѣцки, като значително погрѣчени. Вънъ отъ свадби, тѣ често слизатъ въ Сливенъ и за крѣщавки и иматъ особни християнски обичаи. Възможно е, че по-голѣмата частъ отъ многобройнитѣ сливенскитѣ мандри или кашлѣ въ Балкана въ по-прѣднитѣ вѣкове да сж били каракаченски. Вѣроятно, самата дума мандра е тракийска и по забѣлежитѣ на историка Gibbon, мандра на тракийски значело: мѣсто, крѣгъ, заграждено съ камѣни. Тия каракачени пазятъ стадата си по цѣла Ст. Планина, отъ Сърбия до Черно Море. Пасбищата наематъ било отъ съседнитѣ селски или градски общини, било отъ самата държава и частни лица. Животътъ имъ е чисто горски и доволно първобитенъ. Развѣтъ е у тѣхъ стария славянски обичай побратимството, или по славянски: братотворение. Тоя обичай е билъ развѣтъ твърдѣ много въ Сливенъ, но слѣди отъ него днесъ ли-